

Alina Mavrodin, de la muzică ușoară la romanță

Nume de notorietate al muzicii ușoare românești, Alina Mavrodin s-a apropiat în ultimii ani de romanță, fiind director artistic al longevivului festival "Crizantema de aur" de la Târgoviște, ajuns în 2018 la cea de-a 51-a ediție. De altfel soțul său Teodor Vasiliu a prezentat (de câteva ori chiar împreună cu ea) de aproape 20 de ori acest festival, el fiind și autorul monumentalei monografii "Istoria Crizantemei de aur". Dar să nu ne grăbim, până la romanță

mai avem... Alina este dâmbovițeană, s-a născut la Pucioasa, unde locuiește și azi. Cântă de pe la 3 ani, la 10 cucerind deja premii importante, așa încât, firesc, s-a orientat către Liceul "Dinu Lipatti" din București, unde a studiat pianul și violoncelul. Paradoxal, poate, a urmat cursurile facultății de... matematică, la Iași, implicându-se serios în viața culturală studențească. Aici l-a cunoscut pe reputatul muzician ieșean Titel Popovici, cu care se va reîntâlni de multe ori la "Crizantemă" și din creația căruia ne oferă pe discul de față o superbă romanță laureată la Târgoviște. După absolvire a fost repartizată în comuna Brăduț din jud. Covasna, unde le-a predat copiilor matematica, fizica și... limba română. În această ipostază, de "tânăra profesoară din com. Brăduț", am anunțat-o la microfonul concursului, în vara lui 1987, drept câștigătoare a Trofeului de interpretare de la Mamaia, succes uriaș în epocă, mai ales că în urma ei s-au clasat Cătălin Crișan și Daniel Iordăchioae. Dar 1987 a fost anul consacării la scară națională, cucerind și Trofeul popularului concurs TV "Steaua fără nume". Apoi a predat un timp la Palatul copiilor din Sfântu-Gheorghe, unde s-a ocupat și de corul local, pasiune pe care avea s-o urmeze și la ea acasă: în 1990 pune la Pucioasa bazele corului de copii "Alianța veselă", cu care a apărut în zeci de emisiuni radio, TV, spectacole, a cucerit premii, inclusiv internaționale. Povestea ei minunată de iubire cu scriitorul și jurnalistul Teodor Vasiliu a început în 1991, când au prezentat împreună "Crizantema de aur", iar în anul următor a devenit laureată a ediției internaționale a festivalului, secțiunea "Șansonetă". "Cântec de lume" de

Laurențiu Profeta, din selecția de față, a figurat pe albumul "Cântece de lume", editat în 1997, la un deceniu de la lansare, ocazie cu care reputatul compozitor i-a subliniat remarcabilele înzestrări de șansonetistă, precum și cele actricești, evidențiindu-i verva, hazul, maliția și dezinvoltura, toate concurând la edificarea unui produs artistic de clasă. Inteligentă, cultă, stăpânind arta cuvântului, Alina Mavrodin a devenit o redevabilă ziaristă, punând împreună cu soțul ei bazele trustului de presă "Jurnal de Dâmbovița". Dar muzica ușoară nu trecuse decât aparent pe planul secund, fiindcă în 2006 (se pare că la ea aceasta este, aproximativ un deceniu, perioada de "gestație" pentru fiecare nou disc!) propune marelui public, la casa Ovo Music, superbul album "Povești de dragoste", cu melodii compuse pentru ea de Ovidiu Komornyik și Emanuel Gheorghe. Succesul, binemeritat, este concretizat în dobândirea "Discului de aur" și mai ales a premiului "Albumul anului" acordat de revista "Actualitatea Muzicală" a Uniunii compozitorilor și muzicologilor din România. Noroc cu ediția a 40-a a festivalului "Crizantema de aur", pentru că Alina Mavrodin n-a mai așteptat zece ani și chiar în anul următor, în siajul formidabilului succes al albumului precedent, lansează un altul, "Printre stele", un omagiu adus romanței și suratelor ei europene, discul fiind o colecție irezistibilă de romanțe, fado-uri, șansonete, cântece poetice internaționale. Într-adevăr, Alina Mavrodin strălucea tot mai intens printre stelele romanței, dar nu numai în țară, fiindcă în 2006 și 2007 întreprinde turnee în Portugalia, portughezii fiind extaziați de interpretările sale și numind-o "ambasadoare a fado-ului în România", în timp ce tot mai mulți compatrioți o consideră o veritabilă ambasadoare a romanței. De altfel, acestea au constituit nucleul preocupărilor sale în postura de directoare artistică a "Crizantemei de aur", extinzând caracterul internațional

al manifestării prin invitarea unor soliști valoroși de romanță, șansonetă, fado de peste hotare, dar și prin introducerea în program a "Podului de crizanteme", cu artiști de renume din Republica Moldova, în frunte cu marele compozitor Eugen Doga. Un capitol nou a fost deschis de Alina Mavrodin și de Teodor Vasiliu în 2016, prin înființarea Centrului cultural pentru UNESCO "Cetatea romanței" Târgoviște, ei obținând și patronajul pentru festival al Comisiei naționale a României pentru UNESCO. La ediția jubiliară a manifestării de care este atât

de legată artista am fost martorii altei premiere cu larg ecou, prin inaugurarea "Casei românei" - spațiu muzeal unic în România, dedicat românei ca gen muzical de patrimoniu al culturii naționale. "Casa românei" își desfășoară activitatea sub patronajul Federației asociațiilor, centrelor și cluburilor pentru UNESCO din Europa și America de Nord, oferind o imagine vie a istoriei genului, prin afișe, fotografii, partituri, discuri, cărți, tipărituri, instrumente. Tot în 2017 Alina Mavrodin a inițiat un alt proiect de rezonanță - programul național de concerte "România ne unește", desfășurat sub

egida Anului european al patrimoniului cultural și dedicat celebrării Centenarului Marii Uniri, cu concerte în care nu numai că a cântat, dar le-a și prezentat.

Alina Mavrodin a renunțat deliberat la statutul de vedetă a muzicii ușoare pentru a se dedica românei. I-am urmărit extraordinarele recitaluri atât de pe scena "Crizantemei de aur", dar și a altui festival important de române, "Te-aștept pe același drum", de la Zlatna, unde a fost și în juriu, ca și la "Crizantema de argint" de la Chișinău. Iar dacă astăzi municipiul Târgoviște este asociat titlaturii "Cetatea Românei", acest lucru i se datorează într-o măsură covârșitoare Alinei Mavrodin, care este nu numai o interpretă de mare profunzime, cu înzestrări artistice rare, dar și un manager reductabil, o "Doamnă de fier" care luptă pentru acceptarea românei ca gen muzical de patrimoniu. Dovada cea mai convingătoare sunt aceste "Române de aur" editate de casa de discuri Eurostar pe un album ce a strălucit la standul special de la Târgoviște și cu siguranță și la "Casa românei": ele sunt legate organic de istoria "Crizantemei de aur", festival cu care Alina Mavrodin Vasiliu se identifică plener.

Casa primitoare a Corinei Elena Badea

Mi-a făcut o deosebită plăcere să "prefațez" acest nou album, al șaselea din carieră, al valoroasei cantautoare, așa cum am făcut-o și cu precedentele editate de casa de discuri Eurostar. Dar, în egală măsură, sînt și onorat, pentru că îmi admir talentul, inclusiv cel de pictoriță, precum și capacitatea de a se împărți cu eleganță între profesiunea de medic primar apreciat și artă, nemaivorbind de recursul permanent la originile sale armânești (după mamă). Este o formă concretă și absolut meritorie de a nu renunța la tradițiile strămoșești, la limba deprinsă de la bunici (este și o poetă remarcabilă, cu premii internaționale), fiind un adevărat port-drapel artistic al acestei etniei puternice, demne, care a trecut prin vicisitudinile timpului și istoriei fără a renunța la limbă și la port.

Pentru cei care n-o cunosc și care n-au în colecția personală albumele anterioare, de care am amintit, reiau aici câteva date biografice. Deși locuiește la Tulcea, s-a născut la Iași, unde părinții săi erau studenți. Părinții mamei sale, Hristu și Urania Petra, fârșiroți, erau născuți în nordul Greciei de azi, în ținutul Macedoniei, pe care l-au părăsit, ajungînd în România după un popas în Bulgaria. De la regretata și iubită sa mamă, care a fost tot doctoriță, a moștenit pasiunea pentru medicină, iar tatăl său, chitarist și acordeonist, i-a transmis talentul muzical, înscriind-o la clasa de pian de la școala de muzică. Frumoasa poveste muzicală debutează în 1992, cînd Corina Elena Badea lansează prima sa compoziție cântată în armânește, "Prota vreari" (Prima dragoste), preluată de atunci de numeroși interpreți, dar abia după două decenii cutează a-și pune în valoare harul indiscutabil prin editarea unui prim album, sub pseudonimul atât de frumos "Elena di vreari" (Elena de dragoste). Reușitele sale muzicale și poetice au fost răsplătite cu numeroase premii, la Skopje sau Știp, în Macedonia, dar și la Timișoara, Câmpulung-Muscel sau București. De pildă, la Skopje a fost recompensată cu Trofeul "Constantin Belimace" pentru sensibilă sa poezie "Di vreari armânească" (Dragoste armânească), transformată și într-un minunat cîntec. A fost desemnată "Omul anului la armâni", are apariții la toate posturile importante de radio și televiziune (la Radio Enigma România emisiunea de profil a lui Sorin Andrei are ca leit-motiv compoziția sa "Hai-hui prin sufletul folkului"). Este de altfel o mare iubitoare a folkului, anul trecut ovaționând până dimineață, la Sala Palatului, corifeii fostului "Cenaclu Flacăra", între care colegul și prietenul, nelipsit din spectacolele și lansările sale, Vanghele Gogu. Iar la Radio România Internațional a fost premiată pentru întreaga activitate de valorosul regizor Toma Enache, autorul primului lung-metraj inspirat de viața etniei, "Nu hiu faimos, ama hiu armân" (Nu sunt faimos, dar sunt armân). Pe 31 august, 1 și 2 septembrie 2018 Corina Elena Badea a fost invitată de onoare în cadrul proiectului

